ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 15ης Ιουνίου 1993 *

Στην υπόθεση C-213/91,

Abertal SAT Ltda, εταιρία ισπανικού δικαίου, με έδρα τη Reus, Tarragona (Ισπανία), και δεκαοχτώ άλλες οργανώσεις Ισπανών παραγωγών καρπών με κέλυφος και χαρουπιών, εγκατεστημένες στην Ισπανία, εκπροσωπούμενες από τους Fernando Pombo García, Ricardo García Vincente και Iñigo Igartua Arregui, δικηγόρους Μαδρίτης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Claude Wassenich, 6, rue Dicks,

προσφεύγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους Francisco José Santaolalla και Eugenio de March, νομικούς συμβούλους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Nicola Annecchino, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1304/91 της Επιτροπής, της 17ης Μαΐου 1991, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2159/89 περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής των ειδικών μέτρων για τους καρπούς με κέλυφος και τα χαρούπια που προβλέπονται στον τίτλο ΙΙα του κανονισμού (ΕΟΚ) 1035/72 του Συμβουλίου (ΕΕ L 123, σ. 27),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, K. N. Κακούρη, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg και J. L. Murray, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse και P. J. G. Kapteyn, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven
γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τους διαδίκους που ανέπτυξαν τις απόψεις τους κατά τη συνεδρίαση της 10ης Μαρτίου 1993,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 21ης Απριλίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στην Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 10 Αυγούστου 1991, η Abertal SAT Limitada και δεκαοχτώ άλλες οργανώσεις Ισπανών παραγωγών καρπών με κέλυφος και χαρουπιών (στο εξής: προσφεύγουσες) ζήτησαν, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1304/91 της Επιτροπής, της 17ης Μαΐου 1991, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2159/89 περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής των ειδικών μέτρων για τους καρπούς με κέλυφος και τα χαρούπια που προβλέπονται στον τίτλο ΙΙα του κανονισμού (ΕΟΚ) 1035/72 του Συμβουλίου (ΕΕ L 123, σ. 27).

2 Με διάταξη της 18ης Οκτωβρίου 1991, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων που είχαν υποβάλει οι προσφεύγουσες ζητώντας την αναστολή εφαρμογής του άρθρου 1 του προαναφερθέντος κανονισμού 1304/91 έως ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής.

3 Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 789/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων για τους καρπούς με κέλυφος και τα χαρούπια και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1035/72 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 85, σ. 3), προσετέθη ο τίτλος ΙΙα στον εν λόγω κανονισμό 1035/72, της 18ης Μαΐου 1972 (ΕΕ, ειδ. έκδ. 03/007, σ. 250), όπως έχει μεταγενεστέρως τροποποιηθεί.

4 Ο τίτλος ΙΙα του προαναφερθέντος κανονισμού 1035/72 προβλέπει ορισμένα μέτρα ενισχύσεως στον τομέα των καρπών με κέλυφος και των χαρουπιών, ιδίως ενίσχυση για την εκτέλεση των προγραμμάτων βελτιώσεως της ποιότητας και της εμπορίας τα οποία έχουν υποβληθεί από τις οργανώσεις παραγωγών και εγκριθεί από τις εθνικές αρχές (άρθρο 14δ του κανονισμού 1035/72).

5 Τα μνημονευόμενα από τη διάταξη αυτή προγράμματα σκοπούν στη βελτίωση της ποιότητας της παραγωγής μέσω μετατροπής των ποικιλιών και καλλιεργητικής βελτιώσεως σε εκτάσεις ομοιογενούς και μη διασκορπισμένης καλλιέργειας καθώς και, ενδεχομένως, στη βελτίωση της εμπορίας των προϊόντων.

6 Σύμφωνα με το άρθρο 14δ του προαναφερθέντος κανονισμού 1035/72, για την εκτέλεση των εγκριθέντων προγραμμάτων χορηγείται κοινοτική ενίσχυση κατά 45 % όταν η χρηματοδότησή τους αναλαμβάνεται κατά 45 % από τις οργανώσεις παραγωγών και κατά 10 % από το κράτος μέλος. Η κοινοτική ενίσχυση καθώς και η συνεισφορά του κράτους μέλους έχουν ανώτατο όριο και καταβάλλονται εντός περιόδου 10 ετών. Η μεγίστη ενίσχυση μειώνεται προοδευτικώς.

7 Οι προϋποθέσεις για την έγκριση των προγραμμάτων βελτιώσεως καθώς και, μεταξύ άλλων, οι λεπτομέρειες σχετικά με την καταβολή της ενισχύσεως για την εκτέλεση των προγραμμάτων έχουν καθοριστεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2159/89 της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 1989, περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής των ειδικών μέτρων για τους καρπούς με κέλυφος και τα χαρούπια που προβλέπονται στον τίτλο ΙΙα του κανονισμού (ΕΟΚ) 1035/72 του Συμβουλίου (ΕΕ L 207, σ. 19).

8 Με τον προαναφερθέντα κανονισμό 1304/91 τροποποιήθηκε, για δεύτερη φορά, ο προαναφερόμενος κανονισμός 2159/89.

9 Το άρθρο 1 του προαναφερθέντος κανονισμού 1304/91, που αποτελεί και το αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής, περιορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι οργανώσεις παραγωγών του τομέα των καρπών με κέλυφος και των

χαρουπιών μπορούν να ζητούν την τροποποίηση ήδη εγκριθέντων προγραμμάτων με σκοπό την αύξηση της επιφανείας που καλύπτεται από το πρόγραμμα και τη χορήγηση προκαταβολών επί του ετησίου ποσού της ενισχύσεως, ενώ καθιστά αυστηρότερους τους κανόνες σχετικά με τα στοιχεία που οι οργανώσεις αυτές πρέπει να παράσχουν στη διοίκηση προκειμένου να λάβουν κοινοτική ενίσχυση για τα προγράμματα βελτιώσεως.

10 Σύμφωνα με το άρθρο 2 του προαναφερθέντος κανονισμού 1304/91, οι τροποποιήσεις αυτές άρχισαν να ισχύουν από τις 21 Μαΐου 1991.

11 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Οκτωβρίου 1991, η Επιτροπή προέτεινε κατά της προσφυγής ένσταση απαραδέκτου. Το Δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 91, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική επί της ενστάσεως αυτής διαδικασία.

12 Στην έκθεση ακροατηρίου αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά και το νομοθετικό πλαίσιο της διαφοράς, η εξέλιξη της διαδικασίας καθώς και οι ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

13 Προς στήριξη της ενστάσεως απαραδέκτου, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο εκδοθείς κανονισμός δεν αφορά ούτε άμεσα ούτε ατομικά τις προσφεύγουσες.

14 Αντιθέτως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, αφενός, ο επίμαχος κανονισμός αφορά άμεσα την κατάστασή τους, δοθέντος ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές δεν έχουν κανένα περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά την εφαρμογή των επιδίκων τροποποιήσεων. Αφετέρου, το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες είχαν εκπονήσει προγράμματα βελτιώσεως τα οποία υποβλήθηκαν και εγκρίθηκαν πριν από την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού, τούτο τις εξατομικεύει σε σχέση με οποιονδήποτε άλλο επιχειρηματία του τομέα των καρπών με

κέλυφος και των χαρουπιών. Επομένως, αποτελούν έναν κλειστό κύκλο επιχειρηματιών των οποίων η ταυτότητα ήταν γνωστή στις κοινοτικές αρχές λόγω του ότι οι προσφεύγουσες είχαν εκπληρώσει μια συγκεκριμένη διατύπωση πριν από μια δεδομένη ημερομηνία, δηλαδή είχαν υποβάλει προγράμματα βελτιώσεως πριν από τις επίδικες τροποποιήσεις. Επιπλέον, οι βελτιώσεις που ο εκδοθείς κανονισμός επέφερε στο σύστημα ενισχύσεων αιτιολογήθηκαν από την κατάσταση των προσφευγουσών, εφόσον η Επιτροπή θέλησε να μειώσει το κόστος της σχετικής πράξεως λόγω του αριθμού των οργανώσεων παραγωγών που είχαν συσταθεί και του ύψους των ζητουμένων ενισχύσεων.

15 Προκειμένου να κριθεί το βάσιμο της προταθείσας από την Επιτροπή ενστάσεως απαραδέκτου, πρέπει να υπομνηστεί ότι το άρθρο 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης επιτρέπει σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα να προσβάλλουν αποφάσεις που απευθύνονται σ' αυτά καθώς και αποφάσεις που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, τα αφορούν άμεσα και ατομικά.

16 Δεδομένου ότι η υπό κρίση προσφυγή έχει ως αντικείμενο την ακύρωση διατάξεως κανονισμού, πρέπει να εξεταστεί αν το προσβαλλόμενο μέτρο αφορά τις προσφεύγουσες άμεσα και ατομικά.

17 Ως προς το ζήτημα αν το προβαλλόμενο μέτρο αφορά τις προσφεύγουσες άμεσα και ατομικά, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η δυνατότητα προσδιορισμού με περισσότερη ή λιγότερη ακρίβεια του αριθμού ή ακόμα και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων εφαρμόζεται ένα μέτρο ουδόλως συνεπάγεται ότι πρέπει να θεωρηθεί ότι το μέτρο αυτό αφορά τα εν λόγω υποκείμενα άμεσα και ατομικά όταν είναι δεδομένο ότι η εφαρμογή γίνεται βάσει μιας αντικειμενικής, πραγματικής ή νομικής καταστάσεως η οποία προσδιορίζεται από την επίμαχη πράξη (βλ., π.χ., την απόφαση της 16ης Μαρτίου 1978, 123/77, UNICME κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1978, σ. 301 και την απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 1987, 26/86, Deutz und Geldermann κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 941).

18 Επί του σημείου αυτού, διαπιστώνεται ότι η προσβαλλομένη διάταξη του προαναφερθέντος κανονισμού 1304/91 έχει ως αντικείμενο την τροποποίηση, για το μέλλον, όσον αφορά όλες τις οργανώσεις παραγωγών, ορισμένων λεπτομερειών σχετικών με την καταβολή της ενισχύσεως για την εκτέλεση προγραμ-

μάτων βελτιώσεως στον τομέα των καρπών με κέλυφος και των χαρουπιών, καθώς εξαρτά από αυστηρότερες προϋποθέσεις τις αιτήσεις που υποβάλλονται από τους επιχειρηματίες με σκοπό να πετύχουν την τροποποίηση των προγραμμάτων αυτών κατά τη διάρκεια της εκτελέσεώς τους, να τύχουν των ετησίων δόσεων της ενισχύσεως και να λάβουν προκαταβολές αυτής.

19 Έτσι, η διάταξη αυτή δεν θίγει τις προσφεύγουσες λόγω ορισμένων ιδιοτήτων που τους προσιδιάζουν ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τις χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιονδήποτε άλλον επιχειρηματία, αλλά απευθύνεται, κατά τρόπο αφηρημένο και γενικό, σε απροσδιόριστες κατηγορίες προσώπων και εφαρμόζεται σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις.

20 Πράγματι, σύμφωνα με τον σκοπό του, ο εκδοθείς κανονισμός χωρίς να αφορά ειδικώς τις προσφεύγουσες έχει σχέση μ' αυτές λόγω της αντικειμενικής τους ιδιότητας ως οργανώσεων παραγωγών στον εν λόγω τομέα, όπως ακριβώς θα συνέβαινε και με οποιονδήποτε άλλο παραγωγό ο οποίος θα βρισκόταν, πραγματικώς ή δυνητικώς, στην ίδια κατάσταση.

21 Ειδικότερα, το γεγονός που επικαλούνται οι προσφεύγουσες, ότι δηλαδή τα προγράμματά τους εγκρίθηκαν χωρίς η Επιτροπή να προβάλει αντιρρήσεις, όπως θα μπορούσε να το έχει πράξει, δεν μπορεί να τις εξατομικεύσει ενόψει της προσβαλλομένης διατάξεως του επιδίκου κανονισμού, διατάξεως η οποία δεν επηρεάζει τις προσφεύγουσες κατά τρόπο διαφορετικό απ' ό,τι το σύνολο των επιχειρηματιών του οικείου τομέα.

22 Πράγματι, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται ομοιοτρόπως επί όλων των οργανώσεων παραγωγών των οποίων τα προγράμματα βελτιώσεως εγκρίθηκαν πριν από την έκδοση του κανονισμού αυτού ή πρόκειται να εγκριθούν ύστερα από την ημερομηνία αυτή.

23 Εξάλλου, ο επίδικος κανονισμός δεν περιέχει κανένα στοιχείο που να επιτρέπει να συναχθεί ότι τα εν λόγω μέτρα ελήφθησαν ειδικώς ενόψει των προγραμμάτων των προσφευγουσών.

Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσβαλλομένη διάταξη δεν αφορά τις προσφεύγουσες ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, οπότε η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

25 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθησαν πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα συμπεριλαμβανομένων και αυτών που αφορούν την διαδικασία λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα περιλαμβανομένων και αυτών που αφορούν τη διαδικασία λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

Due Κακούρης Rodríguez Iglesias Zuleeg

Murray Mancini Joliet

Schockweiler Moitihno de Almeida Grévisse Kapteyn

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Ιουνίου 1993.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος

J.-G. Giraud O. Due